

# Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna  
APARE SĂPTĂMÂNAL

**Abonamentul:**  
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

**Articole și corespondențe**  
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

**Prețul inserțiunilor**  
un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

**Abonamentele și inserțiunile**  
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

## Un caz supărător

Într-unul din numeroasele noastre precedente, am arătat cum preotul capelei anglicane din Ploiești, H. C. Bell, într-un moment de eclipsă de bun simț, a scris un articol pentru revista engleză «Theology», în care ultragiază Biserica noastră, Teologia noastră, gândirea noastră, clerul nostru și credincioșii noștri. Surpriza, nedumerirea și indignarea produsă de acest articol, n'au fost numai de partea noastră. În cercurile distinșilor noștri prieteni din Anglia, cunosători ai stărilor dela noi, articolul a făcut să izbucnescă o adevărată revoltă. Părintele Victor Shearburn, vice-principalul «Colegiului teologic din Mirfield», care a fost de două ori în România și care vorbește fluent și scrie românește, Păr. John Perret, care a fost de două ori în România și care citește românește, Păr. canonic Dr. G. A. Moreton, directorul cunoscutei reviste anglicane «Oecumenica» scrisă în franțuzește, Păr. canonic Dr. John Douglas, secretarul «Consiliului afacerilor străine ale Bisericii engleze», și alții ca aceștia, au trimis redacției revistei «Theology» scrisori de indignat protest împotriva articolului injurios al Păr. H. C. Bell, manifestându-și mirarea că o revistă de seriozitatea acesteia, a putut publica un atare articol.

Păr. Victor Shearburn, cunoscut apostol al apropierei anglo-române, inițiatorul schimbului de studenți teologi englezi și români, a publicat în numărul pe Mai al revistei «Theology» și un cuvenit răspuns onorabilului H. C. Bell. Sfinția Sa, pe un ton de fină și subtilă ironie, a arătat cititorilor numitei reviste, cât de monumentală a fost ignoranța Păr. H. C. Bell când a produs acel articol despre Biserica ortodoxă română. El n'a cunoscut nimic din destul de bogată și de sănătoasă literatură teologică existentă în România (citează liter.) și nimic din originalitatea cugetării gânditorilor ortodocși români contemporani. Cum era dealtfel posibil că cunoască aceste lucruri Păr. Bell, fără a ști un singur cuvânt, sau a fi citit un singur rând românesc. Este ușor — continuă Sf. Sa — să iei din vânt cuvântul «conservatism» și să-l legi de acela de «Biserică» într-un sens derogativ, fără a vedea valoarea pozitivă a menținerii Ortodoxiei pe linia tradiției sobornicești a creștinismului. Și este și mai ușor să iei noțiunea de «țaran» și s'o asociezi noțiunii de «ignorant și înapoiat», fără a te apropia de acest țaran, a-i cunoaște viața lui de adâncă trăire religioasă, a-i pipăi pulsul gândirii lui sănătoase și a încerca noblețea lui sufletească. «Țăranul român este coloana vertebrală a unui stat perfect creștin». Păr. H. C. Bell nu cunoaște nimic din vasta activitate socială a Bisericii ortodoxe române și nici unul din curentele sociologice

creștine existente în România. El ignorează atâtea realități și înfățișări ale vieții ortodoxiei românești — închee Păr. V. Shearburn — încât îți este imposibil să înțelegi cum s'a putut încumeta acest om, să scrie ceva despre aceasta.

Păr. H. C. Bell este proaspăt reîntors în Anglia. Nu suntem încă în măsură de a ști, dacă revenirea lui la vatră are sau nu vreo legătură cu aiurelile savante ce le-a publicat în revista «Theology» despre noi. A fost însă întrebat recent de către Păr. Dr. Frence, directorul renumitei «Societăți pentru promovarea literaturii creștine», unde se tipărește revista «Theology», despre modalitatea în care și-a furnizat informațiile despre Biserica ortodoxă română, el necunoscând limba română. Răspunsul a produs stupeoare. Ascultați și vă mirați: La Ploiești există câțiva petroliști englezi căsătoriți cu românce. Aceste românce, soții de petroliști, i-au procurat Păr. Bell toate datele informative necesare unei perfecte informări despre literatura noastră teologică, despre cugetarea teologiei noastre, despre originalitatea gândirii noastre, despre manifestările religioase ale Bisericii noastre și despre întregul complex de viață al Ortodoxiei românești. Credem că nu lezăm susceptibilitățile optice literare ale nimănui, spunând c'ar trebuî — după zisa poporului «să înghețe apele în luna lui cuptor», aflând modul în care cineva se poate informa despre o Biserică, pe care are pretenția s'o treacă prin dușul unei severe critici.

Oricum, diversiunea pe care H. C. Bell a încercat s'o producă în Anglia despre Biserica ortodoxă română, a dat un lamentabil faliment. Acțiunea de lămurire a opiniei publice, pornită de diferitele reviste engleze, ca și numeroasele conferințe ce le-au ținut în ultimul timp prietenii noștri despre România și Biserica ei națională, a sporit considerabil prestigiul nostru. Păr. John Perret, cunosător și admirator al Ortodoxiei române, a ținut nu mai puțin de opt conferințe în cele două luni din urmă. Nu mai amintesc de conferințele Păr. Howard Green, a Păr. Martin Pierce (foști stud. ai Acad. teologice «Andreiane»), a Păr. Walton Hannah și a altora ca aceștia, pentru a arăta ce serviciu negândit ne-a făcut H. C. Bell, fost preot la Ploiești, prin paginile revistei «Theology».

Legăturile de prietenie dintre Biserica anglicană și Biserica ortodoxă română sunt prea solide și întemeiate pe prea multă iubire și stimă reciprocă, pentru a putea fi clătinate de asemenea afirmări.

Mirfield-Anglia, 1939.

Preot D. Veștemean

## Congresul Asociației clerului „Andrei Șaguna”, secția Sibiu

— O caldă dorință a preoțimii noastre —

În ziua de 18 Iunie a. c. s'a ținut la Odorhei congresul anual al Asociației clerului «A. Șaguna», secția Sibiu.

Despre interesantele lui dezbateri în jurul unor foarte actuale probleme bisericesti și naționale vom re-feră în numărul viitor al ziarului.

Dăm de astădată numai apelul stăruitor și de-o mare duiosie pe care l-a adresat preoțimea Arhiepiscopiei noastre din acest congres I. P. S. Sale Mitropolitul Nicolae, rugându-l cu toată căldura inimii să nu o părăsească pentru a trece eventual în scaunul de Patriarh al Țării, așa cum dorește curentul general.

Cine a asistat la congres în momentele în cari s'a hotărât să l-se trimită I. P. S. Sale această febrilă rugare, și-a putut da seama cât de coplesitoare este iubirea preoțimii noastre pentru Arhipăstorul ei.

Iată acest apel:

*Înalt Prea Sfințite, Preoțimea Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu, întrunită prin reprezentanții ei în congresul anual al Asociației clerului «A. Șaguna», la Odorhei, în ziua de 15 Iunie, străbătută de cele mai adânci sentimente de devotament și iubire duhovnicească față de Părintele și Cărmăciul înțelept al ei, îndreaptă către I. P. S. Voastră următorul cald și stăruitor apel:*

*Încă dela trecerea la cele eterne a I. P. S. Patriarh Miron inima noastră a tresărit de îngrijorarea că s'ar putea să ne fi luat dintre noi, dată fiind personalitatea de covârșitoare proeminență a I. P. S. Voastre în viața noastră bisericească și națională și prestigiul impunător de care Vă bucurați în toate cercurile hotărâtoare ale vieții publice. Neli-niștea noastră a crescut treptat de atunci încoace văzând că într'adevăr s'a cristalizat tot mai puternic și mai dominant curentul care urmărește chemarea I. P. S. Voastre în scaunul de Patriarh al Țării.*

*Privind cu temere spre eventualitatea ca să nu Vă mai avem în fruntea noastră, în starea de suflet a unor copii cari aud că ar putea fi despărțiți de Părintele lor cel bun și înțelept și a unor ostași cari înțeleg că ar putea fi părăsiți de Comandantul lor mare și destoinic, care le-a știut răscoli energiile și duce din biruință în biruință, — îndreptăm către I. P. S. Voastră din adâncul sufletelor noastre un apel, să nu ne părăsiți!*

*Ne-ați fost, I. P. Sfințite, profesor iubit și apoi Păstor luminat și mare, s'au stabilit între I. P. S. Voastră și noi duioase și adânci legături sufletești. Eram mândri că avem în fruntea noastră un Arhipăstor admirat de toată lumea, care dă centrului nostru eparhial și întregii noastre Arhiepiscopii o strălucire fără seamăn, iar activității și luptei noastre pastorale un impuls de puternică eficacitate și un suport de mare autoritate.*

*Socotim că mai ales în aceste vremuri, centrul spiritual al Ardealului are mai mare lipsă de personalitatea I. P. S. Voastre, care are toate însușirile și toată autoritatea ca să concentreze și să reprezinte toate energiile de dincoace de munți într'o voință unitară integrată în blocul indestructibil al României pe veci întregite.*

*Nu ne părăsiți Înalt Prea Sfințite! Nu lăsați Ardealul, care are cea mai mare lipsă de I. P. S. Voastră pentru a fi de cât mai mare folos întregii Biserici și întregului neam românesc.*

*Rămâneți mai departe în fruntea noastră! Iubirea noastră, inima noastră, care e întreagă la picioarele I. P. S. Voastre, Vă cere aceasta.*

*Odorhei, 15 Iunie 1939.*

**Prot. Em. Cioran** Pr. Ioan Bânda  
președinte secretar

Tot din congresul preoțimii ținut la Odorhei s'a trimis I. P. S. Sale Mitropolitului Nicodem al Moldovei următoarea telegramă:

I. P. S. Sale

**Mitropolit Nicodem** IAȘI

*Preoțimea ortodoxă română din Arhiepiscopia Sibiului, întrunită în congresul ei anual la Odorhei, Vă asigură de tot devotamentul ei ca unui înțelept Păstor și mare cărturar al Bisericii noastre, a cărui prietenie față de Ierarhul nostru știm cât de mult este prețuită de I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae. Rugăm pe bunul Dumnezeu să Vă dăruiască încă mulți ani cu sănătate spre a Vă putea avea în fruntea Bisericii noastre.*

**Prot. Em. Cioran**  
președinte

Nr. 7048/1939

## Notificare oficială

Se aduce la cunoștința absolvenților Academiei Teologice «Andreiane» din Sibiu și a licențiatilor în teologie din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu că proxima sesiune a examenului de capacitate preoțească se va ține în 6 Iulie și zilele următoare a. c.

Pentru admitere la acest examen, absolvenții Academiei noastre vor înainta Consiliului Arhiepiscopesc, Sibiu, până la 3 Iulie a. c.:

Diploma de absolvire a Academiei, iar Licențiatii în teologie tot până la termenul de mai sus diploma de licență, diploma de bacalaureat, actul de naștere și extrasul de botez, dimpreună cu dovada că în timpul studiilor teologice au stat într'un internat teologic.

Sibiu, din ședința secției bisericesti a Consiliului Arhiepiscopesc dela 14 Iunie 1939.

**Consiliul arhiepiscopesc**



## Societatea Ortodoxă a femeilor

În sala de festivități a Internatului Ortodox din capitală (strada Principatele Unite Nr. 63) s'a ținut, Sâmbătă și Duminică, adunarea generală a Societății Ortodoxe naționale a femeilor române, sub conducerea harnică și înțeleaptă a venerabilei doamne prezidente *Alexandrina Gr. Cantacuzino*.

Azistă la adunare peste 600 de membre, venite aproape din toate filialele societății.

După terminarea sfeștaniei, săvârșite de un sobor de preoți, dna Al. Gr. Cantacuzino a rostit următoarele:

*Anul acesta, al 29-lea de activitate, privim cu deosebită mulțumire rezultatele unei munci de mai bine de un pătrar de veac, mai ales că aproape tot programul nostru s'a împlănit și a atins apogeul prin sfîntirea Bisericii Neamului dela Mărășești, ce s'a făcut cu o deosebită strălucire la 18 Septembrie 1938. Prin acest monument de pietate, de veșnică recunoștință și proslăvire a eroismului românesc, Societatea ortodoxă națională a femeilor române și-a îndreptățit menirea și titlul ce-l poartă de ortodoxă și națională.*

*În mijlocul frământărilor de tot felul, Societatea Ortodoxă a stat la postul de comandă și a dat o zestre bogată în așezăminte de tot soiul.*

*Societatea Ortodoxă națională a femeilor române s'a înighebat prin iscusința, dărnicia unui modest și bun creștin, al cărui nume nu se găsește în nici o dare de seamă a societății, care n'a apărut niciodată la nici o festivitate, căruia nimeni cât a trăit nu i-a spus un cuvânt de mulțumire...*

*Din punct de vedere financiar nu ne putem plînge, facem în toate direcțiile față îndatoririlor noastre, cum se va vedea din bilanțul ce-l prezintăm.*

S'au cetit apoi rapoartele financiare și s'a dat descărcare gestiunii financiare a comitetului.

Adunarea generală, în urma propunerii dnei prezidente, donează suma de 50 mii lei pentru înzestrarea armatei.

Telegrame omagiale s'au trimis din mijlocul adunării: M. Sale Regelui Carol II și II. PP. SS. Mitropoliți Nicodim al Moldovei, Nicolae al Ardealului, și Visarion al Bucovinei.

## Probleme-Recensii-Comentarii

**Cercul preoțesc Chișcădaga, prot. Deva, a ținut o conferință pastorală în 4 Iunie 1939 în parohia Sulighete. Au participat preoții: Alex. Vâjdea, din Chișcădaga, președinte, Aurel Igna din Boholt și Leonida Lazăr din Sulighete.**

În cadrul celebrării sfintei liturghii în sobor, au luat cuvântul Pr. A. Igna vorbind despre: Mărturisirea credinței și puterea ei.

Al doilea a luat cuvântul Pr. L. Lazăr, tratând despre: „Cei vrednici de a participa la Cină”.

În partea a doua a programului, Pr. A. Vâjdea a vorbit despre: Creștința strămoșească, scut și călăuză sănătoasă pentru țară și neam.

A luat apoi cuvântul Pr. A. Igna, grăind despre tema: „Dacă trăim cu duhul, cu duhul să și umblăm”. Pr. Leonida Lazăr dezvoltă subiectul: „Curățenia ca mijloc de înfrumusețare a sufletului”.

Toate subiectele au fost îngrijit lucrute și cu interes urmărite de ascultători. — Pr. L. L.

**Cerc pastoral. — Membrii cercului pastoral Nr. 3 din protopopiatul Medias au ținut ședință în parohia Agârbici, în 21 Mai 1939 (Sf. Imp. Const. și Elena).**

La serviciul divin, utrenia urmată de sfânta liturghie, servit în sobor de preoții prezenți, au luat parte în mare număr credincioșii din parohie.

La priceasnă a predicat Pr. A. Fleșariu din parohia Șoala, vorbind despre cei 318 Sfinți Părinți cari au participat la primul sinod ecumenic și la combaterea lui Arie. A arătat faptele marilor Sf. Impărați Constantin și Elena.

După masă, la vecernie, s'a făcut sfîntirea apei împreună cu rugăciune pentru ploaie; a vorbit Pr. I. Dordea, din parohia Hașag, despre praznicul mamelor, după cartea de predici a I. P. Sf. Patriarh Miron.

La sfârșit preotul local A. Basarab mulțumește în numele parohienilor, preoților, cari prin slujbele și predicile rostite au procurat credincioșilor adevărate momente de înălțare sufletească. Pr. M. B.

**Prof. Vasile Grecu: Isvorul principal bizantin pentru „Cartea cu Invățătură” a diaconului Coresi din 1581. Omiliile patriarhului Ioan XIV Calea (1334—1347), în colecția „Studii și Cercetări” XXXV, a Academiei Române București, 1399, VIII, 166 pag. + 6 planșe. Prețul 150 lei.**

Eminentul cercetător al „Erminiilor de pictură” dl profesor universitar V. Grecu aduce prin această publicație o importantă contribuție la cunoașterea trecutului nostru cultural și religios. Rămăși în orbita de influență a Bizanțului, noi am primit de aici — mai ales prin filieră slavonă — veacuri de-a rândul merindea duhovnicească a dreptei credințe.

Detractorii interesați ai conviețuirii noastre spirituale cu Bizanțul ultimelor veacuri din evul mediu pot vedea și din această lucrare că merindea noastră duhovnicească venea dela Bizanț.

Când s'a publicat de către S. Pușcariu și al Procopovici textul Cărții cu Invățătură (București, 1916) a lui Coresi, s'a crezut că materialul acestei Cărți, Omiliile acestea, care „constitue un însemnat monument de limbă” (N. Iorga: Istoria literaturii române I (1926, Buc.) pg. 200) pot fi atribuite sfântului Ioan Hrisostom. Chiar și C. Litzica, întocmitorul Catalogului de manuscrise grecești din Biblioteca Academiei Române, credea așa. Ori iată că din comparația mss. 500 (sec. XIV) din acea bibliotecă și a unui mss. din arhiva mănăstirii Sf. Pavel din Athos cu textul traducerii lui Coresi, reiese că 424 de pagini față de 109 din traducerea acestui diacon au la bază textul bizantin din codicele grecesc.

Sigur că traducerea Cărții cu Invățătură s'a făcut după o altă traducere slavonă făcută de un necunoscut. Dacă se vor cerceta însă toate manuscrisele (sau și cărțile) slavone din bibliotecile noastre care cuprind omiliile la duminicile Triodului, se va putea da de originalul slavon — și probabil de autorul lui — care a servit acestei Cărți cu Invățătură a lui Coresi. Textul grecesc, încă inedit (colecția Migne Patr. gr. 150, 249—252 are publicate abia 2 omilii din vreo 67 câte sunt cunoscute) se mai

află cu mici variante și în câteva msse. din Halki, Viena și Paris. Deaceia lucrarea dlui V. Grecu de a publica deodată cu acest studiu și textul (în original și traducere) a 11 omiliilor venite dela patr. Ion Calea prin intermediul lui Coresi, ne dă posibilitatea să gustăm câteva roade din cel mai vechi câmp al omileticii noastre. Dacă aceste predici erau atât de apreciate în Bizanț, încât după 100 de ani erau folosite de împărații Cantacuzini, nu trebuie să uităm că și roadele date de Coresi „au îndulcit inima jupânului Hârjilu Lucaci” și a multor doritori de cuvânt creștinesc de pe acea vreme.

Să mâncăm deci și noi spre ea și „să ne bucurăm foarte” de această importantă lucrare. — Dr. T. Bodogae.

**Din Săcele. —** Peste 600 de străjeri și străjere, dela școlile de toate gradele din Cernatu și Satulung, în frunte cu comandanții lor și alături de reprezentanții autorităților locale sânt de față la desfășurarea festivității din 8 Iunie a. c. După prezentarea raportului, preoții Zenovie Popovici, Petre Leucă și Silvestru Garcea au săvârșit slujba religioasă, după care Pr. Z. Popovici a vorbit, în cadrul textului biblic, despre importanța muncii de obște. În timpul ridicării pavilionului, întreaga asistență a cântat cu însuflețire imnul regal, pentru că îndată să-și plece genunchiul și să-și împreune mâinile la rostirea rugăciunii Tatăl nostru. S'au executat apoi o seamă de coruri și exerciții străjerești în aplauzele mulțimii. De aceleași aplauze s'a bucurat și defilarea tinerețului străjeresc și premilitar. Programul s'a continuat d. a. cu jocuri străjerești și cu o frumoasă șezătoare. — Pr. S. G.

Nr. 6953/1939

## Comunicare

Se aduce la cunoștință că erezii după Părintele Nicolae Tiu din Bărsău decedat la 16 Aprilie 1939, în baza §-ului 5 din Regulamentul fondului de ajutorare preoțesc au primit dela Cassa Arhiepiscopozană din Sibiu, în numerar fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 40.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului Arhiepiscopesc dela 10 Iunie 1939.

Consiliul Arhiepiscopesc

lor s'au trudit să toarne cuvântul sfânt într'un grai cât mai potrivit vremii de față. Întru aceasta, un binecuvântat aport l-a adus iscusința literară a părintelui Gala Galaction. Se resimte condeiu încercat al P. C. Sale peste tot, în prefață, ca și'n textul tradus.

În Biblia Regele Carol II, în ce privește T. V., avem de-a face cu o versiune nouă, întrucât privim T. N., versiunea părții acesteia o întâlnim în Biblia din 1936.

De sigur sunt multe de spus despre această traducere, pentru că nu e destul să fi literat pentru a fi iscusit traducător al Sf. Scripturi. Se observă pe alocurea o abatere prea mare dela textul traducerii noastre vechi.

Am dori ca viitoarea ediție a Bibliei regale să conțină și locuri paralele, trimiteri cum li se mai spune. Aceste locuri sânt mult sprijinătoare aceluia care se îndeleținește cu citirea Scripturii, cu facearea unei predici, etc. (Poate-i o scăpare din vedere că pe coperta Bibliei lipsește semnul sfintei Cruci).

Drept încheiere constatăm cu sufletească mulțumire că, dintr'o vrere și supraviețuire regală, s'a pus la îndemna poporului dreptcredincios, după cum prea nimerit se exprimă dl profesor Nichifor Cranic, „întâia Biblie cu garanții ortodoxe”, editată în condiții tehnice superioare, simplă, portativă și cu un preț moderat.

Ion I. Suciu

Zi să fie înțelepciunea sora ta, și minte înțeleghătoare îți câștigă fie. Pilde 7, 4.

## FOIȘOARA

### Biblia Regele Carol II

Textulian zice undeva, într'una din scrierile sale, că „anima naturaliter christiana”, — sufletul omenesc sau, mai bine zis, omul din fire, este creștin. Dela Dumnezeu fiind, spre Dumnezeu năzuiește și spre Cel ce l-a răscumpărat din izbeliștea ucigașă a păcatului, — spre Hristos Iisus, Fiul lui Dumnezeu. Năzuiește sufletul omenesc întru cunoașterea Dătorului și Susținătorului său de viață. Și-i lesnicioasă această cunoaștere, pentru că însuși Domnul Hristos o vrea și o face de așa fel. De nouăsprezece sute și ceva de ani răsună dumnezeiescu-I glas, stăruitor și plăcut înbiator pentru toți: „Cercetați Scripturile, căci socotiți că în ele aveți viață veșnică și tocmai ele sânt care mărturisesc despre Mine”, (Ioan 5, 39). Sânt, adică, niște Scripturi ce mărturisesc despre Domnul, pe care ispitindu-le, sufletul omenesc izbândește să-și mulțumească năzuința de cunoaștere a Ziditorului lui. Aceste Scripturi alcătuiesc laolaltă un întreg minunat, botezat generic *Biblia*, care-i cartea de temelie a creștinismului, cartea împărtășitoare de putere mântuitoare, de viață veșnică tuturor celorce se nevoesc în a cunoaște cu adevărat pe Domnul Hristos și a crede într'Insul cu tărie (conf. Rom. 1, 16; Ioan 5, 39). Deaceia, pe drept cuvânt, Biblia a fost neconținut învredni-

cită de-o sfântă cinstire, de-o caldă îndrăgire din partea lumii cucernice peste tot și a obștei românești în deosebi.

La noi, la români, s'au tălmăcit în românește, mai întâi, numai unele părți din dumnezeiasca Scriptură. Pentru întâia dată s'a tradus Biblia în întregime, în limba românească, în anul — piatră de hotar a culturii noastre ortodoxe — 1688 (e vorba de Biblia lui Șerban). Au urmat apoi cunoscutele tălmăcirii săvârșite în duhul ortodox: Biblia dela Petersburg (1819); Biblia tipărită la Buzău; Biblia lui Șaguna (1858), Biblia Sfântului Sinod (1914), Biblia bisericească (1936) și, ca o frumoasă încoronare a strădaniilor de până aci, Biblia botezată „*Regele Carol II*”, ieșită de sub teascurile tiparului în ziua de 10 Noemvrie, 1938, când se împlinlau două veacuri și jumătate dela apariția Bibliei Voevodului Șerban. Asupra ultimei tălmăcirii încercăm să zăbovim în rândurile ce urmează.

Dintru început se iscă o firească întrebare: de ce s'a simțit nevoia unei noi tălmăcirii și tipăririi a Sfintei Scripturi, după o scurgere de abia doi ani dela tipărirea versiunii amintite mai sus? Mai întâi, Biblia din 1936 se desfăcea pe un preț prea ridicat și, prin urmare, era greu accesibilă pungilor modeste, îndeobște ale celor dela țară. În al doilea rând, precum glăsuiește prefața proaspetei traducerii, se simțea trebuința tălmăcirii „din nou, din textul original ebraic, a tuturor acelor cărți care până acum fuseseră tălmăcite numai din Septuaginta”, (pg. VII; asta, având în vedere lupta cu sectanții mai vechi sau mai

noui, cu cari nu poți discuta decât înarmat cu un text biblic tradus din originalul ebraic). Și, în sfârșit, s'a scos această nouă Biblie, pentru că așa a vroit augustul Suveran al României: să facă un dar regesc spre folosul sufletesc al obștei românești.

Este — cu adevărat — după spusele celor pricepuți în materie, cel mai mare și mai de lăudat fapt de cultură din zilele noastre, traducerea nouă și tipărirea Bibliei regale. Gândul tălmăcirii s'a zămislit prin anul 1923, pe vremea când actualul nostru Rege era principe moștenitor. Și, ceea ce a gândit, a și izbândit Suveranul a săvârși, mulțumită trudnicei hărnicii a doi cărturari de seamă ai Bisericii noastre dreptmăritoare: părintele *Vasile Radu*, profesor de studiu exegetic-biblic al Testamentului Vechiu la Facultatea de teologie din Chișinău, și părintele *Gala Galaction* (Gr. Pișculescu) deținătorul catedrei de studiu neotestamentar tot la Chișinău. Părintele Radu s'a nevoit cu tălmăcirea primei părți din Biblie, a T. V., slujindu-se de data aceasta de textul original ebraic, iar părintele Galaction a tălmăcit T. N. după originalul grecesc. În această lucrare de mlgală a tălmăcirii, cei doi ostenitori, precum înșiși zic, au fost mereu preocupați de „problema limbii literare convenite unei traducerii a Sfintei Scripturi. S'au străduit să fină, în traducerea aceasta, o cale mijlocie, nelăsându-se înduplecați nici de ceice doreau să regăsească în noua Biblie toate arhaisme și tot graiul traducătorilor Bibliei dela 1688, nici de progresistii și neolatiniștii de azi...” (prefața, pg. IX) Cu alte cuvinte, prea cucernicile



## „Vrei să te faci sănătos?”

(Ioan 5, 6)

Câtă înmiresmată simplitate în aceste cuvinte, și cât tainic înțeles poartă ideea lor... Ușor se desprinde acest înțeles când ți-ai desfăcut sufletul de cele din afară și te-ai retras în adâncul liniștit al lui. Stăruind în această liniște, simți cum cuvintele se fac înțelese și lămurite, și atunci, ca o undă ușoară, te învăluie o bucurie isvorâtă din fericirea sufletului ce s'a apropiat de adevărul dumnezeesc.

Așa sânt cuvintele Domnului nostru Iisus Hristos: simple, fără înfloriri ce impresionează pentru o clipă urechea, dar care se risipesc neputincioase îndată ce s'au născut; ci pline de adevăr, de înțeles ce transformă sufletul celui ce cu sinceritate se apropie de ele.

„Vrei să te faci sănătos?” e întrebarea Mântuitorului pusă slăbănogului dela „scăldătoarea oilor”.

Mântuitorul s'a adresat în primul rând inimii, purtătorul vieții trupesti și duhovnicești, căci pe aceasta trebuie s'o vindeci întâi, ca apoi din ea să se reverse putere de tămăduire și trupului istovit.

Bolnavul slăbit de îndelungată suferință, doar prin inimă mai trăia, prin inima în care sfioasă lumină a nădejdi căuta să alunge întunerecul ce se lăsa apăsător în jurul ei.

În clipele grele, când amenința să se risipească și această ultimă putere a sufletului, se apropie Mântuitorul și se oprește lângă bolnav. Din privirea Lui se revărsa milă și dragoste.

Bolnavul a simțit apropierea, inima lui a tresărit ca de ceva neobișnuit, și atunci Mântuitorul i-a grăit blând: „Vrei să te faci sănătos?”... Și iată că, bucuria dela început, sub revărsarea puterii dumnezeiești, izbucnește ca un torent într'un singur cuvânt: „Doamne... n'am om cine să mă bage în scăldătoare”.

Așa a zis bolnavul gândindu-se și la trupul său, dar a simțit îndată că, nu mai trebuie să între în apă, căci inima tămăduită și plină de putere și lumină dumnezească împărțase din belșug și trupului din darul primit dela Domnul. Și a fost destul ca Mântuitorul nostru să-i ordone: „Scală-te, ridică-ți patul

și umblă” (Ioan 5, 8) și „îndată omul acela s'a făcut sănătos, și-a luat patul și umblă” (Ioan 5, 9). —

Meditând în liniștea sufletului asupra acestei minuni a Mântuitorului și interiorizându-te câteva clipe îți simți inima tresărind, căci auzi șoptindu-ți-se: „Vrei să te faci sănătos?” și atunci înțelegi că Mântuitorul nu s'a adresat cândva numai unui slăbănog, ci El se adresează mereu tuturor, și mai cu seamă celor slăbănogi sufletește.

Se adresează tuturor celor cari am lăsat ca întunericul să slăbească puterile poftelor, se adresează celor cari poate mai bine de 38 ani sufer de această slăbănogea și cari orbiți de întunericul păcatelor nu văd starea lor vrednică de plâns, cise socot sănătoși fără să aibă lipsă ne puterea mântuitoare a Domnului nostru, — se adresează tuturor celor fără putere.

Să-l ascultăm dar, căci, ascultând șoptele curățitoare ale Domnului, ne vom da seamă de slăbănogea sufletului nostru și atunci vom îngădui harului revărsat de Domnul asupra noastră să readucă la viață puterile sufletului nostru.

Asfel, prin lucrarea dumnezească a Mântuitorului, ne vom ridica din patul neputințelor omorătoare ale păcatelor, vom învăța să umblăm pe cărările mântuirii, vom stăruir lângă Domnul, îl vom primi tainic în adâncul inimii și vom fi pururea cu El.

Vrei să te faci sănătos, iubite creștine? Lasă pe Mântuitorul să se apropie de sufletul tău, și vei afla ceea ce dorești să afli.

Pr. Gh. Iacob

**Apel.** — Societatea Filarmonică „Gh. Dima”, în înțelegere cu „Comitetul pentru editarea operelor compozitorului Iacob Mureșianu”, a hotărât ridicarea busturilor compozitorilor Gh. Dima și Iacob Mureșianu, în Cluj. În acest scop facem apel către toate asociațiile corale, conservatoare, instituții financiare românești, către toți foștii colegi, elevi și admiratori ai marilor dispăruți, pioneri și întemeietori ai overei de artă muzicală națională a Ardealului, să contribuie cu obolul lor la augmentarea fondului pentru ridicarea acestor busturi. Sumele rugăm a se trimite la adresa „Banca Albina” sucursala Cluj, pentru: „Fondul busturilor Gh. Dima și Iacob Mureșianu”. Societatea Filarmonică „Gh. Dima” Cluj, Piața Ștefan cel Mare Nr. 24.

Iosif, (Nic. Iorga Istoria Bis. 85 vol. II, și Melhisedec: Grigorie Țamblac).

Episcopul Melhisedec, cel mai mare cunoscător al istoriei bisericii noastre, ne spune în biografia mitropolitului Grigorie Țamblac, că sinoadele ținute în Moldova au condamnat unirea dela Florența, asemenea tot aci la pg. 50 aflăm despre Constantin că n'a fost protopop ortodox, ci arhiepiscopitar et vicarius apostolicus.

Despre mitropolitul Ioachim, care era aplicat spre unire, dl N. Iorga în opul citat vol. II, pg. 87 ne spune că în fața revoltatei opinii publice a trebuit să părăsească nu numai scaunul mitropolitan, ci și țara și să se refugieze în diferite locuri, până ce în cele din urmă a ajuns în Roma. Tot acest savant european al nostru ne spune despre Teoctist că a fost rudă de voivod, un om învățat, etc. (o. c. 87), iar Melhisedec susține tot despre Teoctist în legătură cu învinuirile ridicate asupra lui următoarele:

„Mai toate aceste aserțiuni sunt pure invențiuni, fără nici o bază istorică și contra adevărilor istorice cercetate și descoperite în urmă. Cantemir lipsit de documente istorice le îndeplinește prin fantazia sa bazat poate pe niște tradițiuni vage și degenerate ale contemporanilor săi (o. citat).

Dacă cei mai mari istoriografi ai noștri ca dl N. Iorga, Xenopol, Melhisedec au scris așa, iar eu în ghilimele le-am produs constatările noastre pe îndelungate cercetări și studii, trebuie să ne pună să tragem la îndoială seninătatea mintală a necunoscutului meu omonim dela Craiova, că îndrăznește să-mi atribue mie acele

„The Church Times” vorbește despre:

## Manifestări ortodoxe în Australia

În prima Duminică a lunii Octomvrie, 1938, s'au ținut mărețe ceremonii în orașul australian Canberra: pentru prima dată, o față bisericească răsăriteană ortodoxă, pâr. econ. Michael Shehadie, capul Bisericii ortodoxe antiohiană-siriană din regiunile New South Wales și Queensland, luă parte la serviciile dela biserica Sf. Ioan Botezătorul. Mulțimea mare de norod strâns a ascultat cu încordată luare aminte impunătoare vechi melodii bisericești siriene și a primit cu sinceră apreciere mesajul Economului de bunăvoie și de frățescă dragoste.

După rostirea Simbolului credinței, arhidiaconul C. S. Robertson a bineventat pe pâr. Shehadie ca pe un prelat al Bisericii-mame a creștinismului. În predica sa, înaltul oaspe a adus credincioșilor anglicani salutările patriarhului Alexandru al Antiohiei și și-a exprimat propria sa și a superiorului său arzătoare dorință pentru o deplină inter-comuniune între cele două Biserici. A intonat apoi o Litanie, parte în englezește, parte în arabă, pentru: Regele Britaniei, familia regală, patriarhul Antiohiei, arhiepiscopul de Canterbury, — pentru reunirea celor două Biserici și pentru pacea lumii. La otpustul Liturghiei, binecuvântarea a fost dată întâi în limba arabă de Pâr. econ. Shehadie și apoi în englezește de arhidiaconul Robertson.

Arhiepiscopul și mitropolitul grec al Australiei și Oceaniei, Excelența Sa Timotheos Evangelinidis, a fost împedat de boală dela a participa la ceremoniile din Canberra.

Relațiile dintre Biserica ortodoxă și cea anglicană în Australia au fost strânse și mai mult prin faptul tălmăcirii în englezește pentru folosul Anglicanilor a Liturghiei Sf. Ioan Gură de Aur, de către Arhimandritul Nicon Patrinaros, parohul bisericii greco-ortodoxe din Brisbane.

De ortodoxismul de Australia, activ cum e, ne bucurăm din inimă; îi poftim rapidă propășire, frumoasă înflorire.

Ion Suciu

**Omagiu.** Duminică se va inaugura la Siliștră, statuia Regelui Ferdinand I, una dintre primele ridicate pe pământul Dobrogei, drept omagiu de recunoștință Monarhului sub care s'a făcut întregirea hotarelor și unirea cea mare.

COLEGIUL ELECTORAL pentru alegerea noului Patriarh al țării a fost convocat pe ziua de 30 Iunie 1939.

Colegiul se compune din: membrii congresului național-bisericesc, membrii adunării eparhiale a arhiepiscopiei Bucureștilor, împreună cu deputații și senatorii de religie ortodoxă.

I. P. S. Sa Mitropolitul Nicodem, locțiitor de patriarh, a trimis Marți convocările.

Congresul va fi prezidat de I. P. Sf. Mitropolit Nicodem.

## INFORMAȚIUNI

**Știre personală.** I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae s'a reîntors dela București la reședința Sa în ziua de Marți, 13 Iunie a. c.

**Ajutorarea bisericilor.** Din bugetul ce i s'a delegat de către Ținut, dl colonel Vasile Nica, prefectul județului Ialomița, a repartizat suma de lei 480 mii pentru completări de construcții și reparații bisericilor. Din suma aceasta s'au dat ajutoare, de câte 10.000 lei până la 50.000 lei, la 21 parohii din județ. — Posibilitățile bugetare socotim că vor permite ca asemenea ajutoare să se dea și bisericilor din județele celorlalte Ținuturi.

**Jubileu.** Regia autonomă a Căilor Ferate Române își serbează 70 de ani dela punerea în circulație a primului tren. Era ziua de 26 August 1869, când Domnitorul Carol I s'a urcat în gara Filaret în primul tren din Vechiul Regat pentru a merge la Giurgiu. În epoca Regelui Carol I s'au pus temelile drumului nostru de fier. După șapte decenii, rețeaua CFR înconjură și străbate întreaga țară.

Făcând o comparație între voturile exprimate la alegerile făcute în 1931, 1932, 1933, 1937 și 1939, se poate vedea că în acest an s'a înregistrat cel mai mare număr de voturi. Bogata participare — care a ajuns uneori la 98% la sută, — ilustrează interesul pe care l-au arătat cetățenii țării față de modul cum vor fi reprezentate în parlament interesele lor și în același timp că cea mai bună dovadă că alegerile au decurs în perfectă libertate.

**Cămin cultural în Săcele.** În vederea constituirii Căminului cultural din Săcele, zilele trecute au sosit în Cernat: dnii Dr. Pompiliu Nistor medicul șef al județului, în calitate de inspector al Cămi-

## Răspuns omonimului meu dela Craiova, preot unit Dr. Ioan Stanciu

II. Unirea Moldovei

(2) Pr. de Prof. Dr. IOAN STANCIU

În numărul 14 al Unirii criticul meu tratează despre unirea Moldovei cu biserica Romei la sinodul din Florența, ținut în 1439. Acest subiect l-a tratat omonimul meu și în faimoasa sa broșurică, pe care am scărmanat-o nițel. Și acolo, ca și în foiletonul Unirii, susține că mitropolitul Grigorie Țamblac, apoi Damian, protopopul Constantin și mitropolitul Ioachim au fost uniți, iar marele mitropolit Teoctist a fost bulgar.

Eu am susținut bazat pe istoriografi cu renume, că Damian n'a fost în realitate mitropolit în Moldova, ci un simplu călugăr grec, că Constantin n'a fost protopop ortodox, ci arhiepiscopitar papistaș, că Ioachim a înclinat spre unire, dar opinia publică l-a măturat de pe scaunul arhieresc, că Teoctist n'a fost bulgar, nici n'a introdus literile cirilice și limba slavă în biserica ortodoxă.

Iată câteva din citatele mele:

„Văzând împăratul și patriarhul această răceală a moldovenilor pentru cauza unirii, fac iarăși un act de autoritate față de ei. Se rândulește anume un călugăr grec, Damian, care să reprezinte Moldova la sinodul din Florența (1439) unde îl și găsim subsemnat ca mitropolit al Moldovei (Xenopol Ist. Rom. III, 259)“.

Chiar acest Damian, care era rivalul lui Grigorie, la Florența a făcut împotriva unirii părere deosebită de-a patriarhului

constatări și să combată în felul acesta pe ilustrii noștri istoriografi. Sau și aceasta este o însușire a papistașilor?

Concluzia: confratele vorbește ceva în foia Unirii despre Grigorie Țamblac, despre Damian, despre Ioachim, despre Constantin, despre Teoctist în legătură cu sinodul dela Florența, dar nu ne spune nimic precis, ci doar se provoacă la Cantemir și la anumite mandate de plată dela Florența, cari spun mai puțin decât nimic. La urmă cu multă satisfacție îmi pune întrebarea: Cum rămânem dar cu Grigorie, cu Damian, cu Constantin, cu Ioachim și cu Teoctist? Ușor de răspuns: Rămânem așa după cum afirmă dl N. Iorga, Xenopol și Melhisedec.

Dar să pun și eu întrebare: unde e unirea Moldovei cu Roma? nu cumva tot acolo, unde a fost totdeauna, în fantazia bolnăvicioasă a agenților papistașismului intolerant?

Va fi unirea Moldovei cu Roma ca și episcopii „catolice înfloritoare” din principatele române, cari episcopi au trăit sute de ani, după părerea marelui necunoscut din Craiova, dar cari în realitate abia au tânjit 5—10 ani și din lipsa de credincioși s'au stins. Aceasta este părerea dlui N. Iorga, a lui Xenopol și a unitului Dr. A. Bunea, despre care confratele papistașit dela Craiova nu poate afirma că ar fi apostat.

Dar ce să-i faci omului? boala este de multe neamuri. Unul suferă trupest, altul suferă sufletește. Confratele dela Craiova vede totul îmbrăcat în haina papistașismului și reduce toate evenimentele

la o oarecare unație, sau papistașism. Așa după dânsul aproape toți Români din Ardeal au îmbrățișat unația la 1700, iar moldovenii au fost uniți dela 1450, ba ce e mai mult cu vr'o 200 ani mai înainte aveu apiscopii catolice în Milcov, Siret etc., iar acum este în Craiova o parohie uniată foarte puternică, constatătoare din un preot pripășit aci cine știe de pe unde și din vreo două trei servitoare flotante și așezate prin mahalalele capitale Olteniei. Obsedat zi și noapte de grijile propagandei papistașe, încearcă să prindă ici-colo câte un suflet naiv, dar mi se pare că nu prea reușește. În partibus infidelium, nu se poate pescui, (Rev. Teologică Nr. 2—3 a. c).

Așa se face istoria în Craiova și în alte locuri unde se află câte o codiță de a papalității. Oamenii desbrăcați de demnitate și de elementarele însușiri ale omului civilizat și lipsit de patime, indivizii aceștia vin sfidători și-ți mai pun întrebarea: așa se face istoria la Sibiu? Răspundem net: da așa se face, cu dovezi, cu autori renumiți și nici decum nu ca în mahalalele Craiovei cu afirmații nesustinite și cu citate pe jumătate reproduse, cu poate, posibil, dacă, desigur, evident, etc. argumente, cari nu infirmă cu nimic contrarul celor susținute de autori și cu atât mai puțin le întăresc. În orice caz Sibiul nu se referă la autori de o valoare indoielnică și nerecunoscută, cum fac confrății noștri, cari își iau ideile unul dela altul: Dr. Tăutu, Dr. Lupu, Dr. Stanciu unitul, Bonteanul și ici colo să mai provoacă și la necunoscutul Cernăianu.

Să le fie de bine.



nului cultural județean, Dr. Nicolae Căliman medic, în calitate de director al Căminului cultural județean, și Dr. Gheorghe Căteanu primarul municipiului Brașov. Distinși oaspeți au fost primiți în fața monumentului eroilor din piață de către reprezentanții autorităților locale în frunte cu preotul Silvestru Garcea și dl Dr. I. Gologan primarul comunei, fiind conduși în sala festivă a subcentrului pregătirii premilitare, unde erau așteptați de numeros public din localitate. După discuțiuni care au îmbrățișat întreaga problemă de ordin cultural, economic și sanitar din Săcele, reprezentanții Serviciului Social județean au dat o seamă de îndrumări în legătură cu această instituție. Făcându-se constituirea, adunarea și-a ales din sânul său un sfat al Căminului, compus din 21 de membri, în frunte cu părintele Silvestru Garcea ca președinte și dl Dr. Gologan ca director. În același scop, și în aclamația mulțimii, oaspeții au plecat spre Satulung. — Pr. S. G.

„Raza” este o valoroasă gazetă săptămânală de afirmare creștinească și românească din Chișinău Basarabiei. În comitetul, sub a cărui îndrumare se tipărește gazeta basarabească, cetim și numele cunoscuților scriitori: prof. univ. Nichifor Crainic și Păr. Arhimandrit Iuliu Scriban. O recomandăm călduros clerului nostru și altor intelectuali. (Administrația: Chișinău, Casa Eparhială).

**Din urmările războiului între frați.** Ziarul francez Le Matin primește următoarea informație: În cercurile autorizate din Madrid se socotește că numărul bolnavilor mintali din toată Spania a sporit cu 25 la sută față de situația dinaintea anului 1936; iar în Madrid numărul acestor bolnavi s'a înmulțit, drept consecință a războiului civil, care a durat câțiva ani de zile și s'a purtat cu mare sălbătâcie din partea celor „din stânga”, a „roșilor” cari nu știu să roșească.

## ȘTIRI LOCALE

**Predică în catedrala din Sibiu.** Duminecă, în 18 Iunie 1939, va predica p. Iacob Bozocă.

## CARTI ȘI REVISTE

„Punct de glorie”, *Stilismul și Arhiepiscopia Iașilor*, de Pr. Const. Nonea, consilier referent în Mitropolia Moldovei. (Extras din revista „Mitropolia Moldovei” Nr. 5 din 1939). Iași, tip. „Albina Românească”. — O broșură de 20 pag., privitoare la mișcarea stilistă în Arhiepiscopia Iașilor.

Referatul, după ce arată care este ființa, originea și propaganda stilismului, constată că dela un total de 19.097 stilisti câți erau în 1936, în mai puțin de doi ani cifra lor a scăzut (în anul 1938) la 873 suflete, în cele 5 județe (Baia, Neamț, Iași, Botoșani, Dorohoi). Intre acești 873 aparținători stilismului sânt 569 bărbați și 294 femei.

În urma cuvenitelor măsuri, luate de forurile administrative și bisericești, se în-

vederează că stilismul, — adevărat împotrivire față de hotărârea Bisericii de a îndrepta calendarul, — își trăiește, în granițele eparhiei Stintei Mitropolii a Moldovei și Sucevei, ultimile clipe de agonie.

Nr. 202/1939

(34) 3—3

## Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Măierău, din protopopiatul Hunedoarei, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Locuință în natură.
3. 5 jugăre sesiune parohială fână.
4. 30 litri porumb nesmicurat, dela fiecare familie.
5. Venitele stolare uzitate în parohie.

Cerile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Hunedoarei în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererea de concurs și concesiunea dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sâmbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Hunedoara, 21 Mai 1939.

Oficiul protopopesc ortodox român al Hunedoarei în înțelegere cu consiliul parohial.

Nicolae Suciu  
protopop

Nr. 154/1939 prot.

(35) 3—3

## Concurs

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de clasa III-a Șapartoc, protopopiatul Sighișoara, se publică prin această concurs cu termen de 30 de zile dela cea dintâi apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Folosința curții și a grădinii parohiale în extensiune de 420 st. □.
3. Folosirea sesiunii parohiale în extindere de 16 jugăre, arătură și fână.
4. Dela fiecare familie (circa 38) câte un dublu decaltru porumb sfărmit. Văduvii vor plăti jumătate.
5. Una soarte de lemne dela comună cu prețul strigării.
6. Stola obișnuită în parohie.
7. Până la zidirea casei parohiale parohia se obligă a se îngriji pe cheltuiala ei de locuință corăspunzătoare pe seama preotului.

Concurenții își vor înainta în termenul dat petițiile, însoțite de certificatele de studii și de încuviințarea Prea Venerabilului Consiliu Arhiepiscopesc de a concura, oficiului protopopesc ortodox Sighișoara și cu încuviințarea subsemnatului se vor prezenta în parohie spre a servi, cânta, cuvânta și a fi cunoscuți de popor.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sighișoarei în înțelegere cu consiliul parohial din Șapartoc.

Sighișoara, la 23 Mai 1939.

Emilian Stoica  
protopop

**Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul Telegraful Român**

bucuriilor de crăciun, în adâncurile gândului și în frumusețile firii:

„Demult te-ai adun din biblii, vecernii și  
Și din țări și-abisuri, Te clițoresc mereu.  
Ți-aduc în dar lisuse metanii și smerenii  
Și-ți pironesc icoană de taină'n rostul meu”  
(Ilsus).

Alături de poet, natura toată își înmoaie fruntea în rugăciune și chiar bătrânul jitar:

„Bătut de vânturi și pârilit de soare  
El stă de veghe peste șesul tot;  
În asfințit se roagă lui Domnul Savaot  
Să plouă des, să crească grâul mare”  
(Moș Martin).

Dăruirea sa e totală și fără gând de incetineală, iar truda din afară sau lupta din lăuntru ținesc acelaș scop:

„În căutarea Ta, eu sunt neostenit  
Și'n glastra vieții mele, Tu crești ca  
Inciadată.

Te dăltuesc din rugă și danie curată  
Și am făcut din Tine: troiță, tâlc și schit.  
(Stilinger).

## Tribunalul Sibiu, secția II-a

Nr. Fi. 147/1939. Dos. Nr. Fsoc. 1/1915.

Institutul de Credit Fonciar Sibiu, prin petiția înregistrată sub Nr. Fi. 147, din 6 Iunie 1939, cere aprobarea modificării statutelor ce a avut loc în adunarea generală extraordinară, ținută în ziua de 14 Octombrie 1938.

Tribunalul deliberând în cameră de consiliu, după examinarea petiției și anexelor ei, în ziua mai jos arătată a dat și pronunțat următoarea

### Incheiere:

Tribunalul admite cererea, și în consecință dispune înregistrarea următoarelor schimbări:

Conform hotărârii adunării generale extraordinară, ținută în ziua de 14 Octombrie 1938, se înregistrează faptul, că institutul a modificat art. 16. i) al statutelor ducă cum urmează: „Plasează capitalurile rezervei pentru pensuni, care formează proprietatea institutului și-l administrează sub controlul consiliului de cenzori:”

Art. 16. k) se eliminează.

Art. 37, aliniatul ultim „Îndată ce s'a efectuat lichidarea față de creditorii societății, cărora le aparțin și funcționarii cu drept la pensie și pensionarii, precum și față de debitorii băncii, lichidatorii vor convoca ultima adunare generală. Ea va împărți sumele rămase disponibile între acționari în proporția acțiunilor ce posedă, după satisfacerea tuturor pretenziunilor de pensii justificate, iar capitalurile „Rezervei pentru pensuni” le va atribui unor scopuri filantropice.”

Se dispune publicarea încheierii de față în Monitorul Oficial și în Buletinul Oficial Bancar.

Despre aceasta se încuviințează direcțiunea Institutului, cu un exemplar statute modificate și Camerei de Comerț și Industrie Sibiu cu un exemplar statute modificate, pentru a face mențiunea cuvenită în registrul comerțului.

Președinte:

(ss) S. Banciu Judecător:  
(ss) Marian Gr. Mohanu  
Grefier: (ss) T. Sinu  
Pentru conformitate:  
(L. S.) Sinu  
(10) 1—1 aj. grefier.

Nr. 6771/1939.

## Concurs

La liceul ortodox român „Andrei Șaguna” din Brașov sunt vacante următoarele catedre:

1. Catedra Nr. 1, Religia,
2. „ „ 3, Limba Română,
3. „ „ 4, Limba Română,
4. „ „ 12, Istorie, Geografie,
5. „ „ 13, Filosofie, Drept,
6. „ „ 16, Matematică, Fizică Chimică,
7. „ „ 20, Muzică vocală.

Cei care doresc a ocupa una din aceste catedre să-și înainteze Consiliului arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu

Se simte așa de liniștit, autorul, când sălășluște pe Dumnezeu în miez de inimă, încât îl simte ca pe-o supremă mângâiere chiar și în cele mai mari dureri:

„Când mi-or doîni, sub strașini, cavale  
[de durere,  
Te am pe Tine Doamne, altar și mângâiere.  
(Psalm).

Răvna apropierei de Dumnezeu îl stăpânește cu tărie, găsind că cel mai bun drum e cel „pe unde altă dată a întâlnit pe Domnul pe cruce răstignit” (Călătorie):

„De cad în moarte, voi urca la Tine,  
De urc în slavă, în Tine mă coror.  
Mă dor, Părinte, păcatele, mă dor,  
Că azi Te-am răstignit din nou în mine.”  
(Dumnezeu).

Di Petre Paulescu are o puternică predispoziție spre inspirația creștină; e o inimă ce simte cu sferă înfiorată misterul religios. După dl Nichifor Crainic numai la Dsa nota creștină mai deține un loc atât de covârșitor.

Avem cele mai întemeiate nădejdi să vedem în Dsa un mare poet de viitor al tematicii religioase. Nichifor Todor

cerere până, cel mai târziu, la 30 Iunie 1939. La cerere se va anexa copie de pe următoarele acte: diplomă de bacalaureat, diplomă de licență, certificatul de absolvire a seminarului pedagogic universitar, diploma de capacitate, extras de botez și alte acte recomandatoare.

Candidații trebuie să fie de religie ortodoxă, cu preferință absolvenți ai unei școli superioare de teologie.

Sibiu, la 1 Iunie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 6976/1939

(37) 2—3

## Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Galeș, protopopiatul Săliște, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român, Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Venitele stolare uzitate în parohie.
3. Sesiune parohială de 10 jug. fână.
4. Relut de lemne și luminat în cadrul bugetului anual.

Cerile de concurs, provăzute cu documentele de studii și cu autorizația dela Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc în termen.

Concurenții cu încuviințarea oficiului protopopesc se vor prezenta în parohie în vreo Duminecă sau sâmbătoare pentru a se face cunoscuți parohienilor.

Săliște, la 30 Mai 1939.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu oficiul parohial din Galeș.

Dr. Dumitru Borcea  
protopop

Nr. 6627/1939.

## AVIZ

Se aduce la cunoștință că sunt vacante și libere următoarele catedre și ore de religie ortodoxă dela școlile secundare ale statului din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu:

### A) Catedre:

1. Școala norm. de învățători din Cristur,
2. Școlile secundare din Blaj,
3. Școala normală de fete din Tg.-Secușc,
4. Gimnaziul de băieți și gimnaziul de fete din Sf. Gheorghe,
5. Școlile secundare din Petroșani,
6. Gimnaziul mixt din Sebeș-Alba (combinată cu muzică),
7. Gimnaziul de fete din Făgăraș (combinată cu muzică),
8. Gimnaziul de băieți din Miercurea Ciucului (combinată cu muzică),
9. Gimnaziul mixt din Mediaș (combinată cu muzică),
10. Gimnaziul de fete din Orăștie (combinată cu muzică),
11. Școlile secundare din Săliște (combinată cu muzică),
12. Liceul „I. Meșotă” din Brașov.

### B) Ore:

1. Brașov: Liceul comercial de băieți 4 ore, Liceul comercial de fete 4 ore, Liceul industrial de băieți 3 ore, Liceul industrial de fete 6 ore, Școala de meșteșuguri 4 ore,
2. Sibiu: Liceul comercial de băieți 6 ore, Liceul comercial de fete 6 ore, Gimnaziul industrial de băieți 2 ore și Liceul industrial de fete 2 ore,
3. Hăgeș: Liceul comerc. de băieți 8 ore,
4. Hunedoara: Gimnaziul industrial de fete 4 ore,
5. Odorhei: Gimnaziul de fete 4 ore, Gimnaziul industrial de băieți 2 ore,
6. Tg.-Secușc: Gimnaziul mixt 8 ore,
7. Brad: Gimnaziul ind. de fete 3 ore,
8. Sighișoara: Gimnaziul de fete 8 ore,
9. Satulung: Gimnaziul ind. de fete 4 ore,
10. Mediaș: Școala aeronautică 3 ore,
11. Dicioșanmărtin: Gimnaziul mixt 6 ore.

Doritorii de a ocupa una din catedrele vacante sau ore libere își vor înainta cerere la Consiliul arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu până cel mai târziu la 30 Iunie 1939.

Sibiu, la 1 Iunie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc